№ 11.

Kümnes-Ühes aastakäik.

1873.

Tartus, 14. Märtsil.

Tuleb iga nädalat üks kord wälja.

Kuulutuste Korpusrida eest selle ruumi maksab 5 kop. h.

Register.

Weel 2 kirja Tartu-Willandimeeste waidlemise asjus. — Omalt maalt: Tarwis: Kartohwlid. — Willandi maakonnast: Mõisawõimine. — Riast: Lojalsetkaitsmiseseltsis. Päriskõuged. — Tallinnast: Kui weise koolijad. — Wirumaalt: Leitud raha. — Peetriburgist. — Wõeralt maalt: Saksamaalt. — Itaaliamaalt. — Inglismaalt. — Ameerikamaalt. — Uuemad sõnumed. — Aleksandri-teost asjust XXX. — Kirjawahetused. — Teadaandmised. — Lisaleht: Kuida mõni wees rikkuses elob ja wõni rikka's saada tahab. — Nikolai Kopernikus ꝛc.

Maa- ja linnarahwale.

Wastutaja redaktor J. W. Jannsen.

Weel 2 kirja Tartu-Willandimeeste waidlemise asjus,

ja siis teeme wahel ka punkti taha ja walame teist wilja kohuse. Muidugi teada, wõib ka nende kirjade seest, sedamõõda, kuiwa keegi ühel ehk teisel pool seisab, weel mõnda leida, mis hiendawa waatmie alla wõiks pandud saada, aga meie kirjutajatel ei ole nüüd kord aega sõhemaid kirju kirjutada, kirjutawad ruttuga ikka wõimalikule pikkad ja pidawad palju sõnu kirja mõnuks, ütna et asja selgus seeläbi palju kaswaks. Päälle selle on meil asja ees ootmas, mis wähemast niisama palju kõige meie rahwaste puutuwad, kui waidlemise kirjad kahest maakonnast, mis siiamaale 1/5 aasta ruumi on ärawõtnud. Meie anname mõlemaid niisama kui oleme saanud, olgu siis, et esimises mõned suuremad kortsud draastendome.

I. Otsus 9. käsko waidlemisse peäle.

„Sessinnane waidleminne, moade ostmisses, kahhe maakonna ja rahwa wahhel, rahwa asjaüle, on ni suur ja tähtjas, et sest tal üle-aarro rägitud ei sa; kui seda rõõsdusega ja õppetlikkult tehhakse. Wastastikku waidlemised wenuimad wimaks penikesteks nääklemisteks, nagu juukse karwa pärast poleks kiskumisteks. Rägime parrem mõnda, mis nago otsusteks ja õppetusteks, selle waidlemise peäle tarwis on; ehk kuulewad meie omma ja teise seisusse rahwas seda ka kõrwalt ja toimetawad seda suurt asja õigeminne ja ettewaatlikkumalt.

„Kui mind rahhukohtomeistjaks peaks wortama, siis annaksin ma seda otsust:

„Mõlema rahwadel on õigus. Tarto „wennadel süddametunnistuse õigus, „Willandi wennadel seäduste õigus."

„Gunam kui teised Tarto wennad, on Mauer tõe põhjuster peäl räkinud, ei küll Reimann ja Jakobson ka tõe pärtelnud, mis käsjo tunnata ei jõ.

„Willandi mehhed, keige ennem on Järw Nr. 50 sees üsna muistri-tükki wisil, (?) seäduste õiguse kokkowõtnud ja Willandi meeste kibiks ette pannud.

„Mikspärast se otsus nenda armatud saab ja mis selle järrel nüüd tarwis Tarto wennadel tehha on? seda kaesin järrelmõtlewal wiisil seletada.

„Otsast on se lonuse asi. Willandi makond on 10 aastat Perno makonnast, (nimmelt Hallisse kihhelkonnast) tagga. Tarto makond jälle 10 aastat Willandi makonnast tagga. 10—20 aastat warrem, tehti mõisnikkude poleti Peruumaal rentiminne ja ostmine lahti. Hallisse kihhelkonna rahwas on liisunud ostmise ja rentmisega Willandi meeste peäle, ja need jälle Tarto wennade peäle. Kust piddid Tarto wennad nõu, südenat ja rahha sama tallude osta, kui seäl alles hilda teo-orjus (10 aastat hildam) kaela peäl olli; peäkegi kiisandasid seäl mõisnikkud, omma kahjuks, kontraktide sees sinna teggemisti, kelles se ainus rahha saak siin maal on. Ka on Tartomaal wähhem maamõõr, taalri arrus ja ennamiste wähhem heinama. Hea tallo saab Pernomaal wennil 150 koormat heino, Willandimaal 50, agga Tartomaal jälle 2/3 wähhem, (ennam wallad) — kust peab põllorammo mujalt tullema, kui karja ei jõua piddada?

„Abja mees ütleb: „Egga tallo ostmisse jure suuri rahha tarwis ei olle, kui agga hea suur sõdu on." Seda on ka tarwis Tarto wennadel tähhelepanna. Meude riidade kirjotaja laimas omma sugulaisi ees ostmisseks 100 rbl. Segi woeti wõlgrendisi ärra. Agga herra (mõis) Landraat v. Mensenkampff olli nõusugune, kui Jakobson Nr. 3 sees omma herrast kibab, teggi siiski ostuse peäle ostmisse kauba ärra; teisega ja mitmega 25 rublaga weel, et 200 tallo sees et ühte ainust wõrast ostjat ei olle, kes isse agga tubbaski wõta. Agga nüüd keik ostjad, ja nende laste lapsed sildawad wannemate juhtust ja mõa herra heldust. Nenda tehke teie Tarto wennad ka: ärra tubbage omma tallo teisele mõa, pidage katte kõega nurga tüllest kinni, kõige meisawannemattega sellepolest heldeste palludes ümber. Digo teel Abja meeste sanna ja südda, teie teisega annate omma laste warra ärra, nenda kergest. Looske, et Jummal ja Keiser on pöörnud ennast allaena rahwa pole, et allam põlw peaks ka ülles pole tousma. Kui ennam tarwis, siis Jummal ennam ka annab, nenda et wälja itka sõde.

„Järw ja J. P. ei olle wist mitte katsunud, mis mul sel sõggisel juhtus, sugulaste heaks ostmise tarwis, Tartomaal tallo wadata, et süddamerunnistus terlis perre rahwale ennast näitata, henid mitte waadata, waid pitid kangelt. Agga palt on seäl wanna perremehhe seina pantud, temma tõ ja waewaga, ja igga tehtud hone on kui omma laps temmal armas mahha jätta, kus temma waew ja waara fullutud.

„Sele jure sünnib selletus, mis meie kaddunud õppetaja levilastele selletas, mis sakja kele Lutterusse jäienu katekismisse sees ollewad: Gt 9. ja 10. käsk, et kela middagi muud, kui seda mis 6. ja 7. käsk keelnud jo on. Siis 9 ja 10. käsk ollewad rikkadele antud, kes õigusse nimmel warrastawad, kellele ei woigi warga nimme panna, nago, — kui kegi pannes sure rendi, ostmisse hinna j. n. e. wallale peäle, et teik wald worseks jääb, — kegi ei woi temmale warga nimme mitte panna, et se õigusse nimmel sünnib.

„Kuida Mauer tunnistab, on õige. Abja meeste jure süddamega tallo ostjad Tartomaal, moggasi wõlladega ja tehwa hobbestega. Neil on siin perremeeste jures õppitud mõistus, julgus, südda, agga mitte se joud, nemmad on teenrid, kui neist siiski perremees saab.

„Kust peawad siis Willandi mehhed maid ostta saama? Rahwas lähhab paksemaks, targemaks, jonkamaks. Kui mitte Tarto wendade peäle nemmad ei pea liisuma egga neid eest Wenne male ajame — siis praks rahwale mõdama maid, krono metsade alt, moisa metsade alt, moisa põllo maid. Mõisa monakattega põllopiddo, ei woi kuna ka ennam kasjulikkult eddasi minna, kui ommaenk omma silmadega jures ei woi wadata.

„Wimaks nään Tarto ja Willandi meeste waidlejatel, kui ka rahwal, seda kasjulikke seädust tundmata ollewad, kelle järrel omma laagga tallo ehhitaja, parandaja, ka kahjo tasjumisti saab. Nimmelt 1865. aastal Talloraahwa kuiutaja Nr. 9 kahjotasjumiste reglite § 5. lisja jees, sai Eesti kele kuulutud: Kuidral tubbenet saab seädust andma, kelle järrel kahjotasjumist (peäle reeglides seätud) sawad need, kes ilma moisa lubbata tallo heaks teggemist oma laaga ettewõtnud. Sessinane lubbatud seädus tulli 1868 aastal kubbermangu seltungis Nr. 111. Eesti kele (kui selle tarwitus Willandimaal ja mõda olli) kihhelkonna kohtodele, tasjumist mõisa hone ehhitmise, krawi leitmise, heinama laastamise, made kuiwaks wot mõrjaks teggemiste eest, kust wannadusse protsendide järrel hind alaneb. Agga nore metsa kaswatamise eest, täis hind maksend saab, kui wanna perremees tendi kõrgendamise ehk teisele mõmisse läbbi tallust lahti saab.

„Et agga inimesest, nenda minnul, siin omma pudus jääb, sellepärrast pallun jubba ette: mitte muste waato hakkata, waid pudust õppetlikkult täiendada ja õiendada.

Saaremõisas 6. Weebruaril 1873. Hans Utso."

II. Öiendusseks Nr. 4 päale.

„Austatud Karl Reimann! Et Teie minu artille üle maksa olete üle kohto kaebnud minna ja mind minnes tüktis wäggisse waletikuks teha tahete, kuna Teie isigi surremalt jailt minnust ärepantud punktid wastumeels olete pidand tõeks tunnistama; see on ju Teie kohta üsna loomulik, ja seäl juures põle mul midagi pahaks panna.

„Et Teie isi ka ütlete ja teate, et „Mulgid" maaosimisega, majapidamisega ꝛc. Tartlasest ees on, siis on see tõsi, aga mitte minu teenistuse ega kiusu, mis Teie ütlete haisewat, niisama hästi, kui Teie isi ka ülls Tartlaste päale tükkija „Mulk" olete, aga mina seda weel ei ole.

„Teie arwate omad sõnad küll juba õiete lahti lüünud olewat ja oma õnbert maa seisust hästi teawat, aga „zeitungi" olete Teie ometi wähä pilu silmadega sugenud; olekste Teie, annus sõber, minu artikett lahtise silmadega lauganud, siis oleks Teie leidnud, et minna Tartumaad mitte ühe küünarpunga ei ole mõõtnud, waid et minna aga ütlesnud, et „kas mõnes kohas Tartumaal kõik kulunesed heina niitsid, rukkid leikasid, kuu hariste, nägufat peenikest ihukatset tegid ꝛc., mis nüüd juba üle kõige Tartumaa on teha," — ja nõnda et tunne Teie isigi Tartumaad, mis nõnkule laiem on, kui Teie õue wärawast wälja. Ka ei ole Teie seda mõistnud mikski panna, kui ma ütlesin, et „Tartumaal enne juba palju häädi on olnud ja „Mulgid" mõndagi paha siit wiinud," sest paha ei pea ju muidugi häädu tiinma. Kui Teie sest aru ei saa, mis awalikult teile päält nükitud seisab, siis olekste seda wähäm pidand ühekõrsina käsu seletamist hakkama. Ka et ole minu tialgi püüdnud imet teha, sest et mul loomulikkust kül saab.

„Ülelütse ei ole minu muud tahtnud näidata, kui aga seda, et „Mulgid" hakkajama waimuga on, kui Tartlased, sest muidu ei olnks „Mulgid" tialgi Tartumaale sisserändnud. Wõrke woewaks ja lugege „Säärane Mulk ehk sada wakka tangusoola" — 9. nük 35. tehekilje päält, sääl leiate weel laiemat wastust, mis tunnjad inimesed juba ennegi on äranmnud. Et „Mulgid" niisama woorjuse ja makuse ai olnud kui Tartlased, teate Teie wist? Et aga „Mulgid" siis i

maade ostmises ja elukorras edasi läinud ja Tartlased isi oma kahjuks tagasi jäänud, on siis „Mulgid“ sellepärast südalused? Sellepärast olgu tänu suure Riigi-isale, et Tema „Mulgile“- ja Tartlasele priiuse annab, maad ja kohta osta, kust kegi saab.

„Waatame kord, kuidas Mulgimaal ühes ainsas tihelkondas talumehed teinud: Esteks on kõik talud enamiste puhtaks äraostetud, teiseks 5 suurt karjamõisat ostetud, kolmandaks on selle tihelkonna üheainsa wallamees tsil siin tihelkondas 2 rüütlimõisa ostetud, 2 kõige suuremat rüütlimõisa talumeeste käes rendi pääl, 3 mõisa Tartumaal ostetud ja 6 mõisa rendi pääl, Pernumaalt 3 mõisat rendi pääl ja 1 suur rüütlimõisa ostetud, 1 karjamõisa Lättimaalt ja 1 rüütlimõisa Wiredski kuberm. ostetud, 2 rüütlimõisa Pihkwa kuberm. rendi pääl ɔc. ɔc., ja mis muial teiste waldadesh on, neid ei tea ma mitte arutada. Pääleseda on meie talupoisid ja sulased Tartumaal palju kohtasi ostnud ja wanaperemehi wälja ajanud, kes isi oma kohta ei julgenud osta; sest meie poisid ja kehwemad mehed ütlewad: „Mis Tartumaalt wiga kohtasid osta, säält ei prunigi enam kui 200 ehk 300 rubla sisse maksta. Mõnda ei ole siis mitte palju päris Mulgi peremehi sinna läinud, olgu siis mõned, kelle kohad siin käest ära ostetud. Ei ka maade ostmise juures osawust ja julgust tarwis on, tunnistab järelseisaw tük: Minu naabri peremehel oli 15 aasta eest üks pois, see ostis Tartumaalt esite ühe talu, müüs selle ära ja ostis nueste kaks talu ja ühe suure tükki metsa, müüs metsast puud ja talud jälle ära ja ostis 6 woi 7 aasta eest ühe mõisa ja mõeba läinud aastal jälle teise mõisa. Nendap see siis on, kes ei julge, — ei saa Wõru linna näha.

„Kui Mulgimaal kegi teise talu osta tahab ja wana peremehest ülepakkub, siiski saab ikka wana peremees oma koha 300—400 rubla odawamalt, kui tema ta pakkuja hinna täis paneb, sest meliorationi tasumine ja ostmise hinna protsendid peaksiwad wanale ikka wäljamaksetud saama, kui tema ka wälja läheks. Nüüd tulewad aga mõned Mulgimaa poisid ja sulased, ostawad Tartumaalt talu ära, ja wanad peremehed, kellel ometi kõige wõimalikum seda teha, ei julge pääle hakkata ja lasewad endid üle lüüa.

„Nõnda on „Mulgid“ Tartumaa wanad moobud ja argused mahalõhkunud — kui Inglased ja Prantslased seda wea ühtaegu Hiinamaal tegid — ja on nut moodu ja nut waimu sinna wiinud, kelle järele juba kõik mõistlikumad endid säädnud ja elu korraga hästi edasi läinud. Seda olen ma jo enne tahtnud näidata ja seda ei saa Karl Reimann ega teised mitte waleks ajada.

„Kui nüüd mõni rumal „Mulk“ (ja kus niisugust pundub?) endale kolki karla on wõtnud — aga seda on wäga wähä, — siis ei saa Karl Reimann ega teised seda mitte kahetsema, waid parastama, ja kohe langeb siis muidugi jälle wana tugewa peremehe kätte tagasi.

„Et kegi enne Tartumaal koha paranduste üle mõtsast kirja oleks wõtnud, saab wistist 0 olema. „Peaks wistist mõn „Mulgil“ töpra poeakseed rehe taren olema, siis ei ela tewa nendega ometigi segi, sest et „Mulk“ isi kombris elab.

„Et Teie küla paikus arwate põllutöö paranduste üle mõtsast ja lina tegemist wõimata olewad, see ei ole nnud, kui üks lapsik wabandamine, kes mund nõu ei tea. Sõitke Willandisse 30—40 wersta põhja poole, säält leiate suuri külasid, kus põllud segamini ja tükkati ja sagedaste 5—6 sammu laiad, aga lina igal pool tubliste tehtud.

„Et wiljaga kauplemine wäga kasulik olla, see on Tartumehe aru, kes wast raskest lina rõõd kardab, ja sellepärast on nemad Mulgidest taha jäänud. Mulk külwab linad odra kõrre pääle, kuhu Tartumees kaeru külwab. Kui linad parajaste kaswawad, siis saab Mulk wakkamaast 50 kuni 60 rubla ja Tartumees kuni 15 rubla. Mulgide juures on linategemine wähämast 30 aastat prunguks, sõõwad säält juures puhast leiba ja ostawad talusse. Ma usun, et mõisa kõrba kep omal ajal ka neude kaela pääl on walitsenud.

„Et Teie mulle ega „mõne tosina waldasse“ teate juhatada, kus meeste- ja noorterahwas kõik tööd segamini teinud, aga mitte kõik Tartumaad, siis olen mina just neid arwanud, mis Teie tosinateest ülejääwad.

„Et Teie oma noorterahwa näputöö oun eest seisate, on õige ja Teil wõib ka õigus olla, ja nõuda on seegi Teil õige, et Teie Mulgimaalt mõnest kohast muud ei leia, kui musta ja walget, aga see on kõik nägus ja peenikene, aga mitte nii sugune, kui mina mõnes kohas Tartumaal olen näinud, kus enamist see rõõwas, mis ihu pääl kantakse, kül säärane oli, kui need kotlid, kellega „Mulgid“ Pernu rannast iga kewade räime weawad. Palun ka mitte pahaks panna, mis oma silmaga olen näinud. Et seda kül kirjewesega kinni katteakse, siis ei ole see weel mitte peenus. On Teil kõik peenikene, siis olete muidugi juba minu arwamisest wäljajäänud. Ärge arwage aga mitte, et „Mulk“ õige ahne oleks, Teie moodisi wõtma, muidu, kui häda pärast, sest et Tartlased neid „Mulgi“ kue sees ilma tõpmata sajatawad, seepärast wõtwad „Mulgid“ kül enamist seda moodi ensele, seda üleliitse haritud rahwa ehk salka moodiks nimetakse, aga omeli mitte päris Tartlase moodi. Pääasi on aga see, kas kegi üleliitse peenikest tahab ehk mõistab teha ehk teha lasta. Muidu waatke aga järele, kas „Mulgid“ ka Teie moodu järele maad ja maja peawad.

„Üleliitse ei ole õigust Teil ega minul oma rahwast wigata tunnistada, sest iga rahwa seas on omad wigad; aga et Teie „Mulgide“ pääle olete hakkanud kohut mõistma, siis ärge pange pahaks, kui „Mulgid“ endid ka lamba wiisi waguste ei lase pügada. Seesama „Mulk.“

Omalt maalt.

Tartust. Kartohwlid. Mis ma pidin ütlema, kui põllumeestega ja „Põllumehes“ räägitakse, siis peaks üksi põllumeestega ja „Põllumehes“ räägitama. Aga meie oma wahel ütlelda, „Põllumees“ tahaks tarkida, et tänawu weel wäga ei ole tulundki. Kas see ehk laiskuse wiga peaks olema? — Nii palju kui meie tema leiwawanemat tunneme, ei näita ta käest just mitte rüppes pidawat, waid tihti küsiwat, kas mõnel mitte aega müüa ei oleks? Laiskuse wiga ei näita see mitte olewad, waid palju enam nõrkuse wiga. Kui kegi sulase peab ja teiste kaiuks teda käskjala ametis ümberkäia laseb, siis on see nattuke wõõriti ootmine, kui käskjalg üksi oma peremehe käest ülespidamist ja jalawarju peab saama. Meie põllumehed, kui wähe terasemaid mahaarwame, ei näita oma põllutöösse weel mitte nii palju lugupidawat, et selle eest aastas mõni kümmekond kop. tahaksiwad kulutada, ja see'p see asi on, mistäbi tänawune „Põllumees“ Jannori ja Webruari kuul põdema hakkas ja enam oma jalaga iosst wälja ei saanud. Tõbe kardeti juba tiiskuse olewad, mis enam ehk wähem igaühte „hengusele“ wiib, kes tema kätte langeb. Kui põdejat küsiti, mis ta enesel weaks arwab olewad ja mistäbi obi tulewat, siis kostis ikka hädise häälega: Meil — on — nelli — põlju — meeste — seltsi — kui — need — —“ Enam ei jõudnud ehk ei tahtnud ta üttelda. Ta leiwawanemm istus murelikult ta woodi juures ja kortis teda tõeste ühel hommikul hingetu woodist leidwad. See kiratsemine ja ootmine kestis ligi 2 kuud ja elulootust ei olnud poiju enam. Aga oma rahwa tarwitse pääle waadates, näitab „Põllumehel“ ometi wisa elu olewat. Nüüd Märtsi kuu hakkatules, näiwad palged jälle nattuke punetama löõwad ja esimesed terasemad sõnad oliwad meeste põllutharimisest, seemnewiljast ja tänawu kõige päält, kui terwis nõnda edasi kolisba, kartohwlidest, sest tänawu olla kartohwlide sadaastane Jnubelipidu. See kinnitada jälle tema lootust ja kohutada terwist, et sell'l Jnubeli aastal, ehk kül jalg haudas, teine hana ääre pääl seisis, mitte weel hengusele ei tahta minna. Meie põllumeestesseltsidest oli ta wist rohkem abi loohnud, kui leidnud. Tema sõnad lõmewoodi pääl, ehk ta neist kül midagi paha ei ütle, helisewad meie kõrwus siiski nagu karbduse sõnad, ja kui õigust peame üttema, see ei näita meile ka mitte liig olewad — ja seda olla ta lootnud — et kui iga põllumeestseltsilise ühelhoobil ka „Põllumehe“ pidaja oleks, siis wõiksiwad mõlemad rahul olla. — Nõnda palju meie poolt teaduseks. Mis muidu weel ütelda oleks, olgu kartohwlide Jnubeliaastast, „Põllumehe“-tõmest ehk terwisest j. u. e., seda tehku ta ise, kui lähemal päiwil wälja saab tulema ning ka seda kätte tasuma, mis põdemise aegu wõlgu on jäänud.

Willandi maakonnast. Mõisamüümine. Kuida teame, ei ole mõisade pidamine nüüd mitte enam ühe ehk teise seisuse külge kinnitatud, waid iga ristiusku inimene, kui aga rahakuttur, mehme meel ja mõistus ulatab, wõib ka Baltimaal mõisaomanikuks saada. Nagu muud asjad, langewad ka mõisad mõnikord awaliku pakkumise alla. Nõnda loeme Liiwi kubermangu zeitungis Nr. 20, mis 16. Webruaril s. a. wäljatuli, et Leewiku mõis Helme tihelkonnas hoomkohtu poolest oksjoni wiisil enampakkujale äramüüdud peab saama ja pakkumise pääwad on 18., 19. ja 20. Aprilli kuu pääwa pääle kinnitatud. Et see oksjoni kamp selle walla pärismaapidajate külge ei puutu, on iseenesest teada. Kes tähemat teadust tarwitab, see waadaku nimetatud kubermangu zeitungi lehes 160. külje pääl ise järele.

Riia lojustekaitsmiselts pidas juba 3. Januaril jälle oma aastapääwa, kellest Riia zeitung 20. Webruaril kõneles. Sääl loeme ta mõnda, kui halastamata ja toorel wiisil kest rietiniime kandjate seas ikka weel waeste ilmsiitsite loomadega ümberkäiakse, olgu et inimesed omas südame tooruses looma hõda puu külges arwawad olewad — ligimese hädaga pole siis ka paremat lugu — ehk et neil säädusliku eeskirjad ikka ülles nii teadmata on, et sagedaste trahwi alla peawad langema. Meie omalt poolt oleme selle wastu püüdnud kõik teha, mis meil wõimalik oli, et ka meie rahwa üle see kaebtus peaks wähenema, ja loomade pruukiad mitte meie siiapärast wastutamise alla langema, nagu Nr. 9 omas lehes jällegi oleme teinud. Rõõmuga tuuleme aga, kui üht ehk teist inimest selle poolest kiidetakse, et tema ennast kristlikul ja mõistlikul wiisil loomade piinamise eest hoidnud ja seeläbi südameharimist ülesnäitnud. Nõnda loeme Riia seltsi aruandmises, et hobuste kaswatamise tallmeister, Mart Pern, Tori mõisas seltsiliikmeks wastuwõetud ja temale auumärgiks seltsi poolest hõbe pannal kanda antud. Mis eest? Selle eest, et tema juba 10 aastat omas ametis umbes 30 noort hobust aastas sõitma õppetada, ilma et täät juures piitsa sallikś ehk noore loomade wallatuse läbi kannatamaks ehk wihaseks saaks. Tema wõita kõik hääga ära, ja kui Tori hobused inimeste wastu nii wäga wagurad olla, siis tulla see nende mõistlikust kaswotamisest.

Riigas olla politsei poolest woorinneestele kohuseks tehtud, et nemad iga sõidu järele, kui oma seisukoha pääle paigale jääwad, talwe ajal tekkid hobustele peawad pääle panema.

Lõppetuseks nimetatse weel nii mõnesugust juhtumist, kus seltsiliikmed ülecannetumat loomade piinamist näinud ja kõneldalse, mis nad kohtu abiga selle wastu teinud. Kõige suurem laims näitab ikka hobuste pruukiate ja lihunikude pääle langewat, kelle südamed omas igapäises talitutses, nimelt weel lihunikude juures, nii tooreks ja tuimaks jäädа, et nemad halastust loomade wastu wiimaks üsna naeru- ja narriasjaks pidada. Nii kaugele wõib lugu wiie meelega inimeste seas wiimaks minna, kui midagi selle wastu ei tehta. Kaebatakse ka ülecültse wälise inimeste pääle, kes mitte seltsiliikmed ei ole, et nemad ikka weel liig tuimalt loomade piinamist päält waadata ja otse kui laiskuse pärast sääärdust asja kohtule ei wiitsida teada anda. Paha on see asi küll, aga mitte imeks panna, sest pattuse inimese loomus on isiseneset kõige hää pääle ikka laisk ja tuim, kui seda mõistuse ja südameharimine mitte ei ärata.

„Aga kus siis Tartu lojustekaitsmiselts on jäänud, kelle sündimisest juba rohkem aasta eest räägiti?“ — Nõnda on meid sagedaste küsitud. Need küsimised teewad meile rõõmu, nemad tunnistawad hää asja igatsemist, aga mis selle pääle wõime kosta, ei ole mitte nii rõõmulik, sest seltsi ei ole ikka weel säädusliku põhjust all. Selletegipärast ei ole lootus weel mitte nõrkenud ega õigedi seltsiliikmed oodates mitte ärawäsinud, saab omal ajal ka pääw tulema, kus wõime kuulutada: Nüüd on põhi all, ehitagem selle pääl wahwast edasi! —

Kes oga kõige enam meie rahwa südameharimises, pääle laste ja peremeeste ɔc., kasulikult tööd wõiwad teha, on meie noore sugu kaswatajad ja koolitajad. Annaks Jumal, et enesetel tarwilikult haritud pääd ja südamed oleks. —

— Pärisrõuged, kuida Riia zeitung kuulutab, hakkada ka sääl juba ülekätte minema. 24. Webruaril olla rõugehaigede hulk juba 90 hinge olnud. Kui palju neist kuni seiamaale terweks saanud ehk ärasurnud ehk weel juure tulnud, saawad edespidised sõnumed kuulutama.

Tallinnast. Kui meie kooliasjad, nimelt ka Eesti kubermangus, ikka edasiläwad ja mitte paigal ei seisa ja tagasi ei nihu, siis peab see iga tõsise rahwasõbrale südamest rõõmu tegema.

Päris põllud ihuse, hääd koolid waimule, püha Ewangelium heliegu üle mõlemate — teist hallikat meie ei tunne, kuft Eestirahwa tõsine õnn mõiks wäljawoolada. Koolide edenemisest Eesti kabermangus paueme siin tähidelt pildiks ülesse, kuida Tallinna zeitungist leiame, mis sääl aegamööda rahwakoolidega on sündinud. Sääl olnud:

aastal	1860/61	217	rahwak. ja	7,679 õppiat.
„	1863/64	315	„ „	12,688 „
„	1864/65	324	„ „	14,725 „
„	1867/68	388	„ „	21,942 „
„	1868/69	400	„ „	24,708 „
„	1869/70	426	„ „	26,931 „
„	1870/71	444	„ „	26,379 „
„	1871/72	451	„ „	27,548 „

Kui nüüd ka statistiku numbreid mitte Ewangelium ega igakord puudustest ja wigadest puhtad ei ole, nagu enam ehk wähem kõik inimeste töös, siis näitwad nad onpti, kuida asi aasta aastalt edasi on läinud. Meie teame ka, et koolide hulk ja õppiate arw igakord ja igas paikus koolide tubliuse ega õppiate usinuse ja mõistusega üks ja seesama asi ei ole, siiski, kus suits paistab, sääl peab ka tuld olema, mis walgust annab ja kus wiljapund kaswawad, sääl peawad nemad ka enam ehk wähem kosutawat wilja kandma. Seda ei wõi ka keegi meie koolidest salgada, kui ka kõik koolid ja koolmeistrid, lastewanemad ja kogukonnad mitte igas kihelkonnas ühe palju ei kaalu, — asi nihkub siiski edasi ja mis elab, see aegamööda ka kosub ja kaswab. Nõder laps on ka inimene ja inimesäremed ka tuli. Lastest kaswawad inimesed, oraisest wiili ja taimedest suured wiljapuud, kui meie aga kastes ja kaswades, õppetades ja kaswatades, nii palju kui inimeste poolt wõimalik on, mitte ära ei wäsi. — Mõõdalõimud aastal olnud Eestimaal koolieaeliste laste hulk, kes 7 ja 17 aasta wahel wanad olnud, ülealtse 52,025 last ja neist rohkem pool osa, nagu ülemal näeme, koolilapsed olnud. Eestimaal ei ole aga koduseid lapsed ka mitte ulajookejad, waid saawad enam ehk wähem, kui ka mitte rohkem kui lugema ja nattuke katekismust tundma õppetatud. Endiset ajal ei olnud asi koolide edenemise poolest sääl mitte nii kui nüüd, waid rahwakoolide eestseisjate ja hoolekandjate seast leiti mehi, kes just koolide ees seisiwad, et lapsed sisse ei pääsnud. Aastal 1861 oleme sest Tallinna zeitungis mõnda tükki lugenud, mis hää tuk enam kui weider oli. Kuida metsa hüütakse, nõnda kostab metsast wastu, sellepärast seisab ka nimetatud aastase „Perno Postimehes Nr. 38 kuni 40 mõni sõna Eesti koolidest õnnelbud, mis sei ajal igalt poolt mitte andekeandmisi ei tahtnud leida. Tänu Jumalale, ajad on teiseks saanud ja inimeste meeled muutnud; oleme praegu ülemal näinud, kuida sest saadik edasi läinud. Andku Jumal et koolide hulk mitte üksi igal pool ei kaswa, waid ka seestpidi kosub ja iga aasta ikka tunnakamaks ja tugewamaks saab.

Wõirumaalt. Leitud raha. Meile kirjutakse Alutaguselt kaks asja ühe kirja seest. 24. Webruaril kantanud üks weike 12-aastane poisike Narwa kalewiwabrikust 8 rbl. raha ära, mis teine leidnud ja ilma leiuta kätte annab. — Siin juures ei oleks nüüd mõnda imeks panna, sest rietiinimeste seas peaks see jo loomulik asi olema, kui mitte kirjaoatja ei ütleks: „See on ometi rõõm, et niisugusi ka weel leida on!“ Kas wõib suuremat teutust paari sõnaga meie aja rahwa päälle weeretada, kui siin sõnnib? Ja ometi räägib mees kibedat tõt, mis tema tõeti alles wainuseks teeb. Enne räägiti risti ettelütes hobusewargadest, aidalõhkujatest, wõera oma salgajatest ɔc., kui kõige hiemsamaist ja rooiasemaist metsasasist, keda aga arwa ette tuli; nüüd aga hüüab külamees: „Waata, niisugusi (õigeid inimesi) on ka weel leida!“ — Oh ajad, oh elukombed, millal paranete?!

Edasi kirjutab seesama külamees teist asja. 9. Webruaril olla üks rojane hobusekiil Nalwere õpetaja õuest üsna pääwaajal hobuse äranäppanud ja linnast wäsja oma teed ajanud. Linnast eemal läinud üks kaupmees kaubakoormaga ees ja wiitnud hobusekiili aega. Waras hüüdnud: „Lase ruttem sõita!“ — Kaupmees kostnud kaunis ülerinna: „Hobusewaras, kas sul kiuniwõljad juba kaunul on, et nii kiireste edasi tõtlad?“ — Waewalt kuulnud waras oma ametinime, sääl laugenud tal jõuda pikki, wiskanud ohjad saani pääle ja karganud üle kraawi metsa. Kaupmees ajanud silmad pärani — juba läks. Nõnda saadud waras tud hobune jälle kätte. Kuri jõbametunnistus on see heledam kell, mis ülekohtuste rahu riikub.

Peterburgist. Juba aasta wahetuse piirii räägiti jest, nus reedi 1. Märtsil õhtu on sündinud. Nimetatud pääwal olla Keiserina Majestät Peterburgi talwelossist raudtee pääl Itaaliamaale äraõitinud ja suurwürstlikud kõrgused, suurwürst Wladimir Alekſandrowitſch ja suurwürstina Maria Alekſandrowna on Nendega kaasa reisinud. Peterburgi zeitungid nimetawad kohte kohta, Sorrento ja Kastelmare linna, Neapoli lähedal, kus keiserlik Majestät suwekorterit tahtnud wõtta, aga wõib olla, et kord ühes, kord teises saawab olema; esmalt räägiti Kastelmare linnast ja wiimsed sõnnmed kuulutawad, et Keiserina Sorrento linna ärareisinud.

— Kui Sakſa keiser Willem eestulewal kewadel Peterburgi wõerutsele tuleb, saada suur sõalaewade ja merewäe ülewaatamine Kronslinna al ärapeetud ja würst Bismark ja grahw Moltke suure naabri külalisega kaasas olema.

Wõeralt maalt.

Saksamaalt. Nagu ette äraõeldud, nõnda on ka tulnud: Berliini woorimehed — kõht tahab süüa — on jälle hobused ette pannud ja nende troskad wurisewad igalpool turube ja unlisate pääl.

Preisi parlamendi wiimsed waidlemised olnwad selle üle, kas parlamendi liikmed ehk saadikud 3 ehk 5 taalrit pääwas ülespidamiseks ja korteriks pääwapalka peawad saama? Üheb ütlesiwad 3, teised 5 ja igal ühel oli oma asi seletada, mispärast ta oma nõnu kõigeparema arwas olewad. Wiimaks sai otsus ometi nõnda tehtud, et parlamendi saadikud rohkema palga pääle jääwad.

Kirikliku uued säädused on pääle pika waidlemiste rahwasaadikute parlamentis läbiläinud, kus juures ka kaks põhjusšäädust paragrahwi tarwituse järele muudetud peawad saama; aga kuida lugu ülemas parlamentis saab tulema, on alles teadmata; wõib olla, et niisama läbäb, nagu maakonna uue säädusega läks, et esimist korda sugugi wastu ei wõetud. Walitsus ja saadikute parlament, nagu siis, nõnda ka nüüd, näitwad täieste ühes nõuus olewad.

Wärst Bismark olla jälle haigeks jäänud; kui raskeste, ei ole weel teada, ehk kül ülemal kuulsime, et oma keisriga ühes tulewa kewade Peterburgi tahta tulla.

Endises Kur-Hessi wärsti riikis, nagu Hannowaris, Nassawis ɔc. on ikka weel inimesi, nende seas ka õppetajaid, kes Preisi kuningat ja tema walitsust, kelle alla nad 1866 a. langesiwad, ligi 7 aastat wihkawad ja tema käskusi üksi hiemu pärast wägise täitwad. Oma endise wärstile, kes neid koguni teistii rõhus, saadawad nad tihti kirju ja kingitusi ja ootawad teda jälle tagasi tulewat. Niisugune meel elsitab neid aga tihti säändust üle astuma, mistäbi nad trahwi alla langewad, nagu seda hiljuti ühest õppetajast räägiti. Ligi 7 aastat ei olla tema kirikus iial keisri eest palwet teinud, keisri wenna surma minewa aasta meelega nimetamata jätnud, nõndasama meelega kõik kroonupühad äraunustanud, ühe kabeli uksed kinni pannud, kus üks mälestuse tahwel Preisi kulliga nende mälestuseks ülespandud, kes säält kogudusest wiimses Sakſa-Prantſuse sõas olimad langenud j. n. e. Enam ehk wähem teha mitmed teised sedasama, aga mitte nii suure julgusega, kui üks õpp. Zülch Hombressi koguduses. Kaua oli sellega kannatatud, aga asi läbäb pahemaks ja nüüd hakkatakse tõrkujaid ametist lahti tegema. Meil näitab ka, kui ei olesiwad need meheд seda Ewangeliumi mitte õiete lugenud, kus seeз seisab: — „On see kuju ja päälikiri keisri ja maksab tema raha teie keskel, siis andke keisrile mis keisri ja Jumalale, mis Jumala kohus on anda.“ Sellsamal wiisil maanitseb ka Paulus kogudusi ülemate alla heita. Kes aga käsku üle astub, ärgu pangu imeks, kui tema käsu järele ka mõnelbub saab.

Itaaliamaalt. Tülitegiaid on igal pool, neid on ka Itaaliamaal. Need lootwad nüüd ja kihutowad ka jõudumööda omalt poolt, et Itaaliamaal pea sedasama peaks tulema, mis Hispaaniamaal tulnud on — ka Itaaliamaa wabadriigiks saama, siis olesiwad 3 Ladinasugu kuningriiki, Itaalia, Hispaania ja Prantsusemaa, üheksorraga wabadriigid. Hää kül, kas säält siis rahwa õnn wäljakaswaks? Wale! Itaalia ja Hispaania asjad on täieste teine teist. Ja kui ka niisugune tootus tõeks lähäks, siis ei oleks sest ühel ega teisel maal suuremat õnne tulnud. Seda tundwad ka mõistlikumad inimesed Itaaliomaal ära ja neil ei tule meelegi Hispaania jampsitantsu järele tantsida. Ka ei nõua mõistlikumad Hispaanlased seda, ehk kül nende enneaegne wabadrüki wäga nõega jalge pääl seisab. Weel hiljaaegu olla Hispaania walitsus oma saabikule Rooma linnas lässu annud, nii täieste kui wäge wõimalik, neid juttusi maleks tunnistada, kui olesiwad Hispaanlased kuningat Amadeusi ühe ehk teise siit pärast omalt maalt äraajanud. See ei olla milgi wiisil nõnda. Üksi Hispaanlane ei wõida Amadeusest midagi paha ütleda, aga mõnesuguste rahwa parteide pärast olla temal põhjusšäädse pääl diglasel wiisil edasi walitseda wõimaks saanud. Hispaania soowida wäga, et nende kahe riigi wahel sellepärast mingisugust nukrat meelt ei peaks jääma.

Inglismaalt. Pääle selle, et sääl wana ministerium kaunis äkkiste ametist tahtis lahti saada ja uus taheti asemele panna, kuulame ka nnid asju, mis palju kuulda ei sünni. Hiljuti olla sääl riigi rahapank kawala Amerikamaa kelnide läbi 80—100,000 ₰ ehk umbes 700,000 rbl. wäärt walewekslidega petta saanud. Need wekslid olla nii kunstlikult kelnidest järele tehtud ja kõik see kuri temp nii kawalaste ettewõetud, et ka Inglismaa pankametnikud, kes muidu wäga ettewaatlikud ja terawa silmaga meheд on, sest mitte aru ei ole saanud, enne kui kahju tehtud oli. Pettus oleks ehk weel kauem salaja jäänud, kui kelnid kahe weksli pääl kun pääwa ülespanna mitte ep olesiwad äraannustanud. Ühte neist olla kül weel kätte saadud, aga kas sellega sadatuhanded tagastulewad, nimelt kui nad juba Ameerikamaale läinud, on weaga teadmata.

Teine inetu asi oli üks protses. Üks mees, nimega William Morgan, oli seekäbi Jumala kuuendamat käsku tühjaks tahtnud teha, et ennast petitsel wiisil 9 naesega kokku lasknd laulatada. Kuida ta seda teinud ja misõngused need naesed enne ehk pärast olnud, ei ole meil teada, aga William oli ühekorraga 9 naesemees, kes kõik alles elaswad. Nii häbemata asi ei wõinud mitte liig kaua kalte alla jääda, tuli kohtu ette ja wistitatud Türklasele sellega protses kaela. Kui kõik oli järele kuulatud ja mees 8sast naesest ärakahutud, mõistis ülemkohus teda 10 aasta pääle raske wangi töösse. — William olla alles 49 aastat wana; kui kohus ei oleks wahele tulnud, kes teab kas ta weel mõnbagi kõsjalustiliit tüttarlast tanu alla ei oleks saatnud. Kahju, London ei ole weel mitte Konstantinopel. Paras!

Ameerikamaalt. Sääl on präsident Grant selle kuu hakkatuses oma 4-aastast walitsuse ametit teist korda jälle pääle hakkanud ja Ameerikaanlased olla seda pääwa pidupääwaks teinud ja õhtu omad majad auutulebega walgustanud. Kuida nüüd Ameerika asjad edespidi jälle edasilähwad, ei wõi jo keegi ette üttelda, aga nii palju arwatakse ometi, et tema kohune politiika enam kindlam ja wäline laialilum saada olema. Arwatakse, et Grant edespidi omab käed nattuke laiemalt saada wäljasiruiama ning ka omal wiisil wõtma, mis näppu puutub. Mõned saared, nagu Domingo, Kuuba ɔc. ei arwata edespidi tema küünde est mitte enam wäga julgeb olewad. Kuuba saar, seiamaale alles Hispaania nime al, paistab juba aunnu, nagu raswane roog Ameerikaste silme, mis nad edespidi parajol ajal, olgu hääga ehk pahaga, kotti saawad pistma. Kuuba saare mässamine, mis juba kaua kestab ja Hispaania nõdrus mässamist äralämmatada ei jõua, näitab Ameerikale parajat asja kätte andwat. Rahwa õnneks oleks seda ehk ka soowiba.

Uuemad sõnumed.

Tartust. Kuni 16. Webruari kun pääwani oli Liiwimaal talu wakkumaid maakondade wiist äraoõetud:

Tartu	maakond	25,634 taalr.	44 kr.	3,454,531 rbl.	26 kop. eest.
Wõru		13,487 „	35 „	2,051,613 „	79 „ „
Perna		12,043 „	14 „	1,997,159 „	86 „ „
Willandi		27,649 „	11 „	4,240,620 „	4 „ „
Wiia		13,342 „	56 „	1,988,272 „	88 „ „
Wolmari		35,107 „	2 „	5,707,572 „	42 „ „
Wõnnu		29,878 „	62 „	4,232,868 „	55 „ „
Walga		12,212 „	14 „	1,978,044 „	12 „ „

Kokku 171,354 taalr. 58 kr. 25,650,682 rbl. 92 kop. eest.

Siin ülespandud taalrde ja kroesõde summa teeb, abrade pääle arwatud, 2141$^{74}/_{80}$ abra wäljа, ehk nattuke pääle 32 protsenti kõigist talu wakkumaadest, mis äramüüdud peawad saama. Lähäb kaup nõnda edasi kui seiamaale, siis ei wõi need pääwad ka mitte wäga kaugel olla, kus kõik wakkumaad äraoõetud saawad olema. Meie Willandi ja Tartu maakonna waidlejad wõitsiwad siit ka mõnda leidu, mis mõnus ja õppetlik wõiks olla.

Berliinist. Saksa kroonprints Pridrik Wilhelm tahtis oma keisterliku isaga tulewa kewade ka Peeterburgi külalisteks tulla.

Roomast. Endine Hispaania kuningas, Amadeus kanda nüüd jälle oma endist nime, hertsog von Aosta ja saada riigi poolest 400,000 franki aastas ü'espidamiseks ja olla jälle Itaalia senatoride kirjas, nagu ta enne oli.

Aleksandri-kooli asjust.

XXX.

Kümnes Kwiitung.

24. Jannarist 9. Märtsini 1873 on pääkomitee kätte raha saanud:

24. Januaril.	Ambla kihelkonna abikomitee käest . .	79 rbl.	30 k.
27.	Rõngu Määgikoori käest .	50 „	— „
1. Weebruaril.	Nija linna abikomitee käest . . .	53 „	— „
8.	Jõelehtme kihelkonna abik. k.	80 „	— „
15.	Neitsi A. Kidron Peeterburgis annud	10 „	— „
28.	Saaremaa Kaarma abik. käest	37 „	— „
1. Märtsil.	Ühe pankpileti päält aasta protsendid . .	15 „	— „
3.	Herra Magnus Adolf Neumann Peterb. annud	100 „	— „
5.	Aakre-Suure- ja Wäikese-Rõngu abikomitee käest	50 „	— „
6.	Harjo-Madise kihelk. abik. k.	50 „	— „
9.	Järwa-Madise kihelk. abik. k.	75*) „	— „
	kokku . .	599 rbl.	30 k.
Endine summa pääkomitee käes oli		7333 „	33½ „
Kõik kokko . .		7932 rbl.	63½ „

Riigi päärentereis 20. Juunini 1872 kokkotulnud summa 3725 „ — „

Ülestidine summa 11657 rbl. 63½ k.

Tartus, 9. Märtsil 1873.

W. Eisenschmidt,
pääkomitee kassahoidja.

*) Seda raha olnud ülepää 75 rbl. 80 kop.; aga Madise öpp., kes seda Tallinnast postiga Tartu saatnud, pidanud 80 kop postirahaks wäljaandma. Redaktsia.

Kirjawastused.

81) W. F. D— Kui Teie „miljonär" J. A. oma tütrele ihnuse pärast nii wiletlab pulmad teinud, et pulmalised pärast rüsja lõunga kõju tähnud j. n. e. siis on see töeste tema oma ja pulmaliste asi, ja on neil tuleti, siis räägigu sest ketkeliis; meil ei ole mitte nii palju raha, seda säästa, wastsis, pekki-, praadi- ja kohwikirjade trükkimise eest wäljaanda. On pulmalisel „kaunmehe" ihnuse üle nurisemist, siis ei ole meil tuleti nende kirjakandjaks heita.

82) K. J. S— Pikkemaks wenitada ei olnud wõimalik, ei ka mitte tarwis.

83) O. M. T— „Eesti Pöllumehe" seekord hiliseft wäljatulemisest oleme tõna ees pool juba eõnelenud. Meie pöllumehed ei ole weel mitte nii kaugel, et oma kätu päält üks pöllumeeste ajalehe ülewet jõuatsiwad pidada ja meie pöllumeeste-seltsid, kellest seks esiotsa lootus oli, ei ole seiamaste sellepoolest nii palju kui mitte midagi teinud. Kuni minewa kuu lõppetuleni oli weel ikka weel nõu teda kirjtu panna ja wahamatta. Witmeks oleme emeti teroiemate pöllumeeste päale mõelnud weel üks aasta kauemb kahtnud ja saab tema tähemait päiwil jälle wäljatulema. Otete jo ise ka pöllumees ja teate kui, kuida suurema huiga meie pöllumeeste meeled sellepoolest on. Witmed ei tee midagi ja arwawad ometi, kes teab mis teadwad.

84) K. J. T— Teie kiri, nii weike kui ta on, on meile rõõmu teinud; kuulutab tühjendit, mis sündinud, ilma palju sõnade kulutamiseta, ja see on meile alati tõige armsem.

Teaandmised ja kuulutused.

Tarto rahbapanga seisus.

28. Webruar 1873.

Pärrida:

	rublad	kop.
Wäljalaenatud wäärtpabberite ja kauba waeto	374,725	—
Wekslid	232,080	34
Wäärtpabberid ja kupongid . . .	93,661	55
Intressid fiisepandud summade pealt .	20,075	65
Mõnnesinguned wõlgiseed	206,017	78
Inwentarium (kinniwarra)	7,452	45
Kulud	74,184	92
Kassas seismas	2,700	—
Kokko rublad	1,010,897	69

Tasjuda:

	rublad	kop.
Sissepandud summad	206,647	—
Wekslide wäljamaksmised	484,898	44
Intressid ja palgad	51,298	20
Intressid wäärtpabberite pealt . . .	1,143	51
Mõnnesinguseed lättenõujad . . .	228,166	60
Põhjuskapital	30,000	—
Tagaowarra kapital	2,969	47
Koggokenna warra	5,864	47
Kokko rublad	1,010,897	69

Intressi antakse kunni eddespiddi fiisepandud summade eest:

üllesütlemata summad (Rentpillet sub Lit. F)	6½ %	aastas.
iggapääw üllesõõldawa summade eest (Bankpillet sub Lit. A, ilma nimeta, 300 rubl.)	3,6 „	„
iggapääw üllesõõldawa summade eest (Bankpillet sub Lit. B, nimmepeale, 50 rubl. sadik) . .	3,6 „	„
termini peale fiisepandud summade eest (Bankpillet sub Lit. D, ilma nimeta 300 rublast sadik) . .	5 „	„
termini peale fiisepandud summade eest (Bankpillet sub Lit. E, nimmepeale, 50 rubl. sadik) . .	5 „	„
Bankpillet sub. Lit. C, à 100 rubl. ja 500 rublast sadik, kupongidega ja iggal ajal 6-kuise üleslütlemisega	5 „	„
Laenude eest wõetakse wäärtpabberite peale	7½ „	„
Laenude eest wõetakse kauba peale pandi digus- „ „ „ liku paberite peale	7½ „ 8 „	„ „
Laenude eest wõetakse wekslide peale	6½—7½ „	„
eddaskäiwas rehnungis 4 wasto	7 „	„

Tarto rahbapank wõttab wäljamakstа, kõik meie maal ja wõeral maal maksmaid kupongid rigipabberiteft, maa- ja linna pantkirjadeft ja rigi wallisjuieft ilmitatud aktsiateft; ostab ja müüb kõikfuggu wäärtpabberid Ria ehk Peterburgi päwakursiide järrele, annab maksmise tähtesi wäljа: Riga, Tallinna, Pernu, Peterburgi, Moskwa päile

ja tallitab wõlladetasfumist Rigas, Tallinnas, Mitawis, Tartus, Peterburgis, Moskwas ja Warsawis ja wõttab rahha, Dokumentid, kui ka üllepea wäärtasjad üllewelhoida, wastu.

Direktorium (Gestleisus).

Tartus. Wäga häid ja koguni odawaid lambawillu müüb Peeterburgi uulitsas Kromeri aptеki õrwas poodis, enne Worabjewski, nüüd Maddisoni majas, **J. Maddisson.** 3

Tartus. Üks hää ja hästi hoitud **klawer** (Flügel) on 100 rbl. eest müüa Granti majas Tähkwere mäe al, teise korra päal. 3

Üks maja nink sunr **aid** on müüja Nr. 348; järeleküsida kärneri Klekampffi man Karlowa uulitsan Tartun. 3

Karlowa mõisa tarwitatse üht wahwa **seppa;** tähemat teadust saab säälsamas. 2

18. Aprillil saab **Nauna mõisas** ja 20. Aprillil **Kudingi mõisas** kellu 10 enne lõunat hobusid, karjelajaid, põllurüistu, hobuserüistu, sõiduriistu, töömankrid, mööblid j. n. e. **oksjoni wiisil** äramüüdama. 4

Aakre mõisas Rõngu kihelkonnas, wõib **üks sep,** kes omas ametis wahwa, kohta saada. Kaupa teeb säälsamas **J. Mettus,**
mõisawalitsus. 1

Kammeri mõisas Kombja kihelk. on hää korter ja aiaplats ühe wiisaka **tislerile** üüri päale saada. 1

Käppina - Saaremõisas on Jüripäiwast 1873 piim rendi päale anda. 6

Willandis Pernu kaupmehe wastu

Krentzdahli raamatupoodis

on, nagu ennegi, kõikfugu raamatut müüa, mis wähe Eestikeele saada ja edespidi weel wäljatulewad; ka on sääl oreli, klaweri ja wiinli noodid saada. 3

Willandis. Suuri Shoh-heeringid müüb 9, ehk kes enam wõttab, 8 rbl. 50 kop. pütt. Willandi linnas **Paul Lohberg.** 2

Tartus. Õlleri ja pudelõlut, kui ka wiina müükse kõikis Tähkwere õllepoodides Tartu linnas wabriku hinnaga. 1

Giwst, mis pehme ja wäga hää põllurammuks, müüb, et teda kaupa õppetada, 10 kop. eest pund Tartus Aleksandri-uulitsas omas majas
C. Bluhm. 1

Homiku-Järwamaa hakenribi kohus.

Seeläbi antakse awalikult teada, et müia **28. 29. 30.** Märtsikun pääwal f. a. homiku kellu kümnest päale hakates, **Einmanni** mõisas (Järwa-Jaani kihhelkonnas) mõisa inwentariumi awalikult warsimakstawa hinna eest rahamakkajatele saan äramüüma ning sel wiisil järgemõõda: põllurüistad, mõõblid, wina-pöletamise inwentarium, wiljas- ja kartohwlitseemet, tõõhobused, tõõhärjad, lehmad, umbes 650 Meerimetammast, triipboone-kaswad ja sillad, umbes 600 potti, triipboone inwentarium, kui ka muid maja-, talituse- ja põlluriistu.

Wõhmuta mõisas, 11. Märtsil 1873.

Homiku-Järwa hakenribter
2 **P. Zõge von Manuteuffel.**

Tartus. Alfeli majas hautwärgiselsi kõrwas on wiljapuu ja kerbuwilja aed üüri päale anda. 1

Kraafimasinaid,

mis küll prunguitud, aga alles hääs korras, saowitakse osta ja palutakse neid, kellel niisuguseid müüa peakssiwad olema Tartus kaubahoowis Nr. 21 **Vogel'i** poodis teadaanda. 1

Seeläbi annan mina oma sõbradele teada, et minu juures kõikfuguseb **wiinad** ja **likõörid** pudeli- ja toobiwiisi, nii kui ka **Baieri-õlut, mõdu** ja **toop-õlut, sigarid** ja **papirossi wabriku hinna** eest saada on. Minu poed on ouas majas (endine kuldseppameister Hagel') kaupmees Fedorowi poodi kõrwas, Tartu linnas.

J. Arrosohn. 2

Tartus. Wäga waraſid **kartohwlid,** 4 ifeõranis õiete magufat ja wiljakat seltsi, saawad odawalt müünud. Järele küsida H. Laakmanni raamatupoodis. 1

Tartus. Kahe registriga orelid, 4½ oktawi klahwiſid, on müüa orelitegia **J. Sautre** juures, maakiriku ligidal Rosenbergi majas. 2

Üks maakoht Käppina mõisa all on wastuwõetawa tingimistega rendi päale anda. Lähemat teadust annab Tartus kaubahoowis Nr. 2

F. Kuochenstiern. 1

Willandis. Kangru-Twisti igasuguse wärwidega ja paraja hinnadega on saada

Sewigho siidipoodis. 2

Kawilda waldas Wihawa küla **tuulewaski** on tõige elumoja, kõrwalise hoonete ja ühe wakkamaa aiaplatsiga müüa. Lähemat teadust antakse säälsamas. 2

Pillistwere kirikumõisa **põllud** antakse rendi päale ja kaupa tehakse säälsamas õpetajaga. Kauba tingimist wõib ka iga tuhes kirikumõisa **kärneri** juures näha ja lugeda saada. 2

Sarakuse mõisa tarwitatse tubli **kutsari,** kes Saksamaa sõidu ja hobuse riistadega hästi mõistab. 2

Kanepi kihhelkonnan, **Tamme** mõisa 2 siwwiga **wesſiwesti** on Jürripäiwast 1873, robbarenti päle seisa. 1

Awinurme wallo mehel, **Mihkel Sild,** on 29. Juunil 1872 **kaberanaga püüs** äramarastatud, kellel kahe rauа wahelt lint wakia pirkuseit otsa juurest katki wiitinud ja kalkujoodetud järt, pahema rauat wälisjospool küljе päal tolmad otsa juurest wõik täp; wanadiane püüs, õige sirkelt puust laad raud muudriga, ühe wetruga laikub ja patentraud. Kes seda leiab ja Awinurme mõisa toob saab 4 rbl. waewapalka. 1

7 rubla waewapalka sellele, kes Gustaw Gensebergi kaberanaga püüsi, mis 5 Webruaril Londowa förtsi eest saanist äramarastatud, teab ülesanda ehk Kunda mõisa Sõäferi kätte wiia. Püüsi rauа päält on hõbe poolstaawid, laad lukku alt katki ja laadi siese hõbe naelad lõõtud. 1

Mäuni förtsi juurest on 6. Märtsil 3-aastane **punane mära äramarastud;** lauk otsos ja tagumised jalad kappuhad, weits õhukese sabega, juured wene riistad päal ja regi taga. Kes kätte saab ja Tartu sillaõhtu pääle toob, saab auiaste maksetud. 1

Otepää kiriku juurest on 11. Märtsil **walkjas-punane** 13. aastane **ruun** äramarastatud; tutka al weike walge täp ja wanu saan tago. Kes kätte saab ja Otepää kirikumõisa toob, saab häädt waewapalka. 1

„Eesti Postimeest" wõib igal ajal tellida ja antakse esimesed numbrid järele.
Tartust ise äratua maksab 2 rubla. — Postiga maksab 2 rubla 50 kop.

Zensuri pooleft lubatud. — Rigas, 8. Märzil 1873. — Mastutaja Redaktor J. W. Jannsen. — Trükkija H. Laakmann.